

Katte og hunde nævnes ofte i samme åndedrag, men der er meget stor forskel på lovgivningens måde at behandle de to husdyr på. Som nævnt er reglerne om katte spredte og til dels forældede, mens reglerne om hunde er samlet, klare og detaljerede.

Med den udbredelse, katte i dag har i Danmark, er det naturligt, at der er fremvokset et stadig stærkere ønske hos katteejere og interesseorganisationer for en gennemarbejdet og tidssvarende lovgivning. Det anslås, at der i Danmark i dag lever mellem 600.000 og 700.000 tamkatte eller »ejerkatte« og måske et tilsvarende antal herreløse katte, dvs. katte uden fast tilknytning til et bestemt menneske eller en bestemt bolig. Den sidstnævnte gruppe består især af katte på landet, f.eks. i stalde og lader, sommerhuskatte og bykatte, f.eks. i baggårde og på kirkegårde.

Hvis man får juridiske problemer med hunde, kan man i de fleste tilfælde slå op i hundeloven (lov nr. 164 af 18. maj 1937, jf. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, som ændret ved lov nr. 1064 af 23. december 1992 og lov nr. 335 af 14. maj 1992). I fjorten ret detaljerede paragraffer indeholdes bestemmelser om bl.a. mærkning, registrering og skiltning, forbud mod hundehold på steder, hvor der ikke er beboelse, forbud mod at lade hunde være løsgående eller strejfe, særlige regler om forsvarligt herredømme over jagthunde, bestemmelse om glubske hunde til bevogtning, gøen og tuden, lænkning, forebyggelse af skader forvoldt af hunde og ansvar for sådanne skader, erhvervsmæssig handel og opdræt af hunde, skadeserstatning, ansvarsforsikring, erstatningssager, straffebestemmelser og regler om tiltalerejsning i straffesager m.v.

Hvis man derimod får juridiske problemer med katte, må man i mange tilfælde lede forgæves efter vejledning i loven. Der findes således ingen regler om mærkning og registrering af katte. Hvis katte virker generende, kan man i mark- og vejfredsloven finde bestemmelser om bortjagning, indfangning og optagning af katte samt udlevering til rette ejer mod betaling af 50 øre pr. døgn til dækning af foder. Regler af denne art giver ikke megen vejledning. Men først og fremmest savnes der fuldstændig regler, der tager hensyn til kattes særlige behov og velfærdsproblemer og lægger et ansvar på mennesker og myndigheder for, at katte behandles med den værdighed og omsorg, som det vidunderlige og smukke dyr fortjener.

En bestemmelse som § 14, stk. 1, i mark- og vejfredsloven viser, hvordan lovgiver slet ikke har haft tanke for dyrets velfærd, men kun for menneskets bekvemmelighed: »Uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner og fjerkræ, omstrejfende hunde og katte, har den optagelsesberettigede ret til på hensigtsmæs-

sig måde at fjerne fra sin grund og er ikke pligtig at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer«.

Den vigtigste indvending mod de regler om katte, der gælder i dag, er, at de ikke forholder sig til kattens status som levende væsen med de rettigheder, der bør tilkomme den i overensstemmelse med dens evolutionært betingede bevidsthedsniveau. Den gældende dyreværnslov indeholder ikke regler, der specielt tager hensyn til og værner om kattens velfærd. Justitsministeriet har for nylig sendt et udkast til bekendtgørelse om private dyrehold til høring, men selv om det er sket efter offentliggørelsen af ministeriets handlingsplan i 2002 om dyrevelfærd, er der ikke i høringsforslaget regler om kattes særlige velfærdsproblemer. Det er, som om lovgivningen helt op i nutiden har betragtet dyr udelukkende som en økonomisk ressource og ikke betonet dyrenes velfærd. Dyreværnsloven tager det heller ikke så nøje, at hver dyreart er forskellig og skal anskues hver for sig.

Men katten er et specielt dyr med dens meget store udbredelse, dens nære tilknytning til mennesker og menneskers bolig samt dens særegne kendetegn og adfærd. Samtidig accepterer vi kattens behov for frihed. Det afspejles f.eks. i vores kulturelle holdning til katten og på den måde, katten nævnes i litteraturen. Som eksempel kan nævnes Piet Heins »Gruk af Kumbel Kumbell« fra 1941, hvor katten besvarer spørgsmålet »Lille mis, lille mis, lille mis på vejen, hvis er du? hvis er du?« med svaret: »Jeg er sgu min egen«.

I en kommende lovgivning bør hensynet til kattens velfærd frem i første række, og eventuelle miljømæssige nabohensyn eller andre hensyn bør kunne tilgodeses uden krænkelse af kattens velfærd.

Det bør indarbejdes, at der findes forsvarlige og humane alternativer til indfangning og aflivning af katte. Aflivning af en kat, hvis den krænker en grundejers territorium, bør ikke være den første handling, lovgivningen anbefaler, men bør kun være en nødløsning, der så vidt muligt bør undgås. Så længe loven ikke giver katten de samme rettigheder som hunden, er kattene udsat for mange ubehagelige farer, når de færdes i det fri. Det kan heller ikke bortforklares, at ikke alle mennesker holder af katte, og netop derfor er der behov for lovmæssig beskyttelse af dyrets velfærd.

Der er efter Dansk Folkepartis opfattelse ingen tvivl om, at der vil være store fordele ved at samle regler om katten og kattens velfærd, sundhed, pleje m.v. i sammenhængende regler i en kattelov samt i deraf afledte administrative forskrifter og vejledninger. Det foreslås derfor at forberede forslag til en lovgivning om katte samt forberede de nødvendige administrati-